

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/49/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898570
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898570.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného G. I., bývajúceho vo E., proti povinnému D. H., bývajúcemu vo E., t.č. v R., o vymoženie 1 164,71 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. Er 1864/97, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Dušana Sopku proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. januára 2004 sp. zn. 1 CoE 106/03, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad uznesením z 30. septembra 2003 č.k. Er 1864/97-25 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním súdnej exekúcie vedenej pôvodne u exekútora Bc. Dušana Sopku poveril súdneho exekútora Ing. Štefana Majchráka, Exekútorský úrad Bratislava, Sládkovičova 1, ktorému vec postúpil na ďalšie konanie. Náhradu trov exekúcie exekútorovi nepriznal. Rozhodnutie o trovách exekúcie odôvodnil § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie podal odvolanie pôvodný súdny exekútor. Krajský súd v Prešove uznesením z 30. januára 2004 sp. zn. 1 CoE 106/03 jeho odvolanie podľa § 202 ods. 2 O.s.p. ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal pôvodný súdny exekútor dovolanie (24. februára 2004) a žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť spolu s uznesením okresného súdu vo výroku o trovách exekúcie. Namietal, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. e/ O.s.p., pretože súdy rozhodovali o trovách exekúcie bez návrhu účastníka, ktorým je exekútor, prípadne oprávnený. Takýto návrh na rozhodnutie o trovách musí spĺňať všeobecné aj osobitné podmienky vymedzené v § 42 ods. 1 a § 79 ods. 1 O.s.p. Bez splnenia tejto zákonnej podmienky súd nemá právomoc prejednať a rozhodovať o trovách exekúcie v exekučnom konaní. Súd prvého súdu nesprávne pri rozhodovaní o trovách exekúcie aplikoval § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, keďže v danej veci oprávnený nepodal návrh na zastavenie exekúcie, ale návrh na zmenu exekútora. Odvolací súd procesne pochybil, keď odmietol jeho odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ktoré smerovalo proti vecne nesprávnemu rozhodnutiu

súdu.

Oprávnený a povinný sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení účinnom pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie preto podľa týchto ustanovení prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých inak dovolanie nie je prípustné.

Po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nemá vady uvedené v § 237 O.s.p., teda ani vadu výslovne namietanú v dovolaní.

Súdny exekútor vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z toho, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. e/ O.s.p., pretože v danej veci nebol podaný návrh na rozhodnutie o trovách exekúcie, hoci podľa zákona bol potrebný. Uvedená námietka nie je opodstatnená.

O procesnú vadu, ktorá je uvedená v § 237 písm. e/ O.s.p. ide len vtedy, ak nebol podaný návrh na začatie konania (t.j. vo veci samej), hoci podľa zákona bol potrebný. Návrh na určitý spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania nie je návrhom na začatie konania v zmysle uvedeného ustanovenia

Pokiaľ dovolateľ namietal nesprávne odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu s poukazom na § 203 Exekučného poriadku, jeho námietka je dôvodná. Napriek nesprávnemu odôvodneniu výroku o trovách konania prvostupňovým súdom, ktorý pôvodnému súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov konania s poukazom na § 203 Exekučného poriadku (aj keď nedošlo k zastaveniu exekúcie), nemalo nesprávne odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia za následok odňatie možnosti dovolateľa konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na § 236 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého je neprípustné dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia. Prípustnosť dovolania preto v danej veci nemožno vyvodíť ani z § 237 písm. f/ O.s.p.

Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý odvolanie dovolateľa odmietol ako procesne neprípustné, vychádza zo správnej aplikácie § 202 O.s.p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak; ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. (v znení do 31. marca 2004) určuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné, pokiaľ nie je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je. Správne preto odvolací súd odmietol odvolanie súdneho exekútora ako procesne neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie JUDr. Dušana Sopka odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.

c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému a povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti súdnemu exekútorovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu účastníkom nepriznal náhradu trov konania, lebo im v dovolacom konaní nevznikli žiadne trovy.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.